

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 14 Νοεμβρίου 1883

Ἀριθ: 35+140

Βασιλέξ.

Μούπαν, δεν ξέρω μπορεῖ νὰ ἦναι και ψέμματα, γιατί ἐμεῖς οἱ ρωμοὶ δὲν πρέπει νὰ ἤμαστε πιστευτοὶ καὶ ἀκόμα δταν λέμε τὴν ἀλήθεια, μούπαν, λοιπὸν πὼς προσκαλεσε τὸν Κορομυαλᾶ, τῆς Ἐφημερίδος στὸ ἐθνικὸ παλάτι μας, και καταδέχτηκες και κουβέντιασε μαζί του μιὰ ὥρα.

Μὲ ποιὸν κουβέντιασε, ἀν κουβέντιασε, βασιλεῖ; Ἐρεῖς; Ἄν δὲν ξέρης μάθε το. Κουβέντιασε μὲ μιὰ ζουρλοπιαντέρα, τοῦ ὁποῖου ἡ Ἐφημερίδα τόσο γνωστὴ εἶναι στὴν Ἑλλάδα σου ὅσο και ἡ Ἑλλάδα σου στὸ Σουδάν, ποῦ ἀνάθεμα και ἀν ξέρουν ἀν ὑπάρχη Ἑλλάς.

Ἄλλὰ ἔχεις δίκαιο, τὸν προσκαλεσε; ὄχι γιὰ νὰ μάθης ἀπ' αὐτὸν πὼς πάει τὸ βασιλεῖό σου, ἀλλὰ πὼς πάει ἡ κουταμάρα του, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ σοῦ ἔκανε τὸν καραγκιόζη μιὰ φορὰ, παραστάνοντας κωμωδίας μέσα στὸ παλάτι, κἄτι δηλαδὴ ἀναγοῦλες, ποῦ ἀπὸ τὴν ἀηδία γελοῦσες και σὺ χωρὶς νὰ θέλῃς. Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀγίους Βλακεντίους θὰ μάθης πὼς πάει τὸ βασιλεῖόν σου; Νὰ στὸ πῶ ἐγὼ, ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑπηκόων σου:

Πρῶτα σὰν τὸν κάβουρα, ὀρθοποδᾷ ἤγουν σου. Ἀπὸ Κορομυαλᾶδες περιμένεις νὰ μάθης πὼς πάει τὸ κράτος σου; Τὰ πρόκεψες.

Τώρα εἴμαστε οἵγουρα. Ναι, τὰ διορθώσαμε οὐλα.

Σὰς παρακαλῶ, Μεγαλειότηατε, τὸν ὑπὲρέτην σας αὐτὸν δόσετέ του τὴν ἀδεια, ἀν εὐαρεστῆσθε, αὐτὸν τὸν καραγκιόζη τῆς αὐλῆς Σας, τὸν Κορομυαλᾶ, νὰ ἔρῃ τῆς ἀποκριαῖς και στὸ δικό μου φτωχικὸ ἀρχοντικὸ νὰ μοῦ παραστήσῃ τὴν κωμωδία του, Γράττει βλήτα, και μὰ τὸν Θεὸ τὸν πληρώνω, ἐκτός ἀπὸ κείνα ποῦ θὰ μαζέψῃ ἀπὸ τὸν δίσκο.

Μὲ συμπαθᾶς, Βασιλέξ, ἀν σας ἐνόχλησα, ἀλλὰ θαρρῶ, πὼς λέγω τὴν ἀλήθεια, πὶδ ἐνοχλητικὸς ἀπὸ τὸν Κορομυαλᾶ δὲν θὰ ἤμαί, οὔτε καραγκιόζης γίνομαι γὼ τῆς αὐλῆς.

Ἐμαθα και ἕνα νόστιμο,

ὅτι ὁ Καλλιγᾶς, αὐτὸς ὁ σκατορέγος, πρὸ τὸν τάσσῃ μιὰ φορὰ ἕνας στρατιώτης σκῆτὰ (μὲ συμπάθεια στὰ μούτραποῦ) στὸ Τατόϊ, και ζῆ ὁ ἄνθρωπος ποῦ σοῦ ἔκανε αὐτὸ τὸ ὄρατο συμπόσιο, ὅτι λέω ὁ Καλλιγᾶς, ποῦ ἔκαμε τοὺς φορολογικοὺς

νόμους, τοῦ κρασιοῦ, τοῦ τσιγαροχάρτου, τοῦ καπνοῦ, και μόνο ποῦ δὲν ἔβανε φόρο και στὰ κατρουλιά μας, ὅτι παράγειλε πέντε χιλιάδες τσιγαρέτα εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ Γερωγίου Δ. Σκουπέρη ποῦ εἶναι κεῖ πλησίον και στὸ πλευρὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, γιὰ νὰ τὰ ἔχη νὰ τὰ πίνη ἀφορολόγητα, ὅταν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

Νὰ, μασκαρέα νομοθέτη μὲς' τοὺς νόμους σου και κεινοῦ ποῦ τοῦ; ἔγραψε.

Μαλίστα, κύριε πρόεδρε, τῆς βουλῆς, μαλίστα, κύριε Καλλιγᾶ, σοφὲ νομοθέτη, και παραβάτη τῶν ἰδίων σου νόμων.

Κύριε Μοίριχε,

φαίνεται ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ γαλοναῶδες φοιτεῦται ποῦ μᾶς κάθισε ὁ Τρικοῦπης ἐνωματάρχιδες και τὰ λοιπὰ, και εἶναι φοιτεῦται τῆς νομικῆς, σωστὰ ἤγουν σου δικαιοῦνια, δὲν σε συμβουλεύουν τὸ ἐλάχιστο, σὰν δικαιοῦνια ποῦ εἶναι, ὅτι μερικαῖς σου πράξεις παραβαίνου τὰ καθήκοντά σου;

Γιατί σὺ, ὅσο και ἀν ἦσαι καλὸς στρατιωτικὸς, ὅπως και εἶσαι, δὲν σπούδασες ὅμως και τὰ δικηγορικὰ.

Θὰ μοῦ πῆς γιατί σοῦ τλ λέω αὐτὰ; Ἄμ στάσου ντὲ και μὴ βιαζεσαι σὰν τὴν νύφη στὸ κρεβάτι, (ἡ παροιμία λέει ἡ σωστὴ, σὰν τὴν χήρα στὸ κρεβάτι), γιατί θαρρῶ ἡ χήρα δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ βιαζεται τόσο πολὺ, ὅσο ἡ νύφη, ἡ παρθένα, γιατί ἡ χήρα εἶναι γυμνασμένη στὸ ἵπποδρόμιο, ἐνῶ ἡ ἄλλαῖς, ἡ παρθένας δὲν ξέρουν ἀπὸ κάβαλαρία και βιάζονται νὰ τὴν μάθουν.

Λοιπὸν σὺ εἶσαι γυμνασμένος ἀπὸ κάβαλαρία, (ὠραῖο εἶναι ἀλήθεια τὸ ἀλόγόν σου, κερατύπιστε, κόντεψε νὰ μὲ πλακώσῃ στὸ Φαληρο ὅταν γίνονταν τὰ ἵπποδρόμια), ἀς ἦναι, λοιπὸν μεθαῦριο σοῦ δίω πάλι ἕνα γερακι μὲ τὰ ἄρθρα τῶν νόμων, ποῦ δὲν τὰ ἔλαβες ὑπ' ὄψει ἐνῶ, τὰ ξέρεις πολὺ καλὰ, ὡς ἐκ τῆς μακροχρονοῦ ὑπηρεσίας σου, και γιὰ νὰ βάλῃς σὲ γνῶσι μερικοὺς ποῦ θέλουν νὰ σοῦ κάνουν τὸν ξυλόσοφο.

Ἄντιο, ἀντίο, και μεθαῦριο τὰ λέμε.

Θραμβάνο.

Ἰστορα ἀπὸ δικὴ γράφμας γιὰ τὸ σχολεῖο τῆς Κόρινθος,

Έχουν στην Κέρκυρα είναι πολύ καλλίτερα από τους τούρκους άμανέδες που έχουμε εδώ. (Τέτοια πράγματα επί του παρόν, δόξα τῷ Θεῷ δὲν έχουμε), και ἂν ἤχαμε τὸ καλοκαίρι, οἱ εὐγενεῖς στὴν Ἀθήνα Κερκυραῖοι θα πῆγαιναν και θα τὰ ἀκούγαν, διότι ἐγὼ και πολλοὶ σὰν και μὲνα Παληανθρώποι δὲν πῆγαν νὰ τ' ἀκούσουν.

Ἐμεῖς μιλήσαμε γιὰ τὴν κακὴ κομπανία ποὺ ἔχουν στὴ Κέρκυρα και γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ ποὺ τὴν ἀνέχεται, γιὰ τὴν ἀν πρόκειται γιὰ μιὰ ἐταιρία ξένη νὰ γίνουμε ρεζίλιδες, μεταξύ μας και νὰ τὰ βγάλουμε ὅλα τὰ ἱστορικὰ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους στὰ φῶρα, και νὰ δείξουμε ὅτι σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἐλευθέρω Κέρκυρα θαρρῶ πῶς ὁ Κερκυραῖος αὐτὸς ποὺ μοῦ γράφει αὐτὰ ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τὸν λιθοβολίσουν οἱ συμπολίταις του.

Ἄλλὰ τί νὰ τὸ κάνης τὸ μωρὸ, ἀφοῦ θέλει νὰ γράψῃ κάτι και δὲν ξέρει πῶς νὰ τὸ γράψῃ και ἀνακατεύει τὴν πατριδα του ὅλη γιὰ ἓνα τιποτένιο ζήτημα, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν τόλμη νὰ ὑπογράψῃ καν τὸ ὄνομά του.

Ἴσως θὰ ἦναι κανένας φυγόστρατος τῆς ἐπιστρατίας, ποὺ κινδυνεύουσης τῆς πατρίδος του, ἔφυγε στὴν Ἰταλία γιὰ νὰ μὴ βάνῃ τὸν σάκκο στὸν ὄμο του, ἢ ἀπὸ κεινοὺς τοὺς φάλους, ποὺ γύρευαν τὴν ἔνωσι τῆς Ἑρτανήσου με τὴν Ἰταλία.

Ὅριστε κύριοι, τί καυγὰ κοντεύουμε ν' ἀνοίξουμε γιὰ ἓνα βλάκα με περικεφαλαία.

Ἐννοια σας Κερκυραῖοι και σεῖς δὲν ντροπιάζεστε ἂν ἓνας συμπολίτης σας φάνηκε μετὰ στὴν Ἀθήνα κοῦκος. Μπορεῖ νὰ τὸν στήσωμε στὴν Ἀκδημία γιὰ κουκουδάγια.

Ὁμορφο ἀπὸ τὰ χτεὲς ἄρχισε νὰ παίξῃ βιολί στὸν Τρικούπη με τὸν Ρόκο Χοῦδᾶ μας ἡ βουλή.

Κύριε Μηκόνιε

διοικητὴ τοῦ λόχου τῶν νοσοκόμων, καυμένη, μὴ φέρεσαι, ὅπως φέρεσαι στοὺς στρατιώτας νοσοκόμους, γιὰ τὴν θὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω ὅσα δὲν πρέπει νὰ σοῦ γράψω, και πρέπει νὰ ξέρης ὅτι οἱ νοσοκόμοι εἶναι ἄντρες σὰν και σὲ και ἴσως και πιὸ παλλικάρια και δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τοὺς προσβλίνης, και τοὺς τραβᾷς φούσκους.

Ἦθελα ἀλλοιώτικα νὰ σοῦ μιλήσω, ἀλλὰ ἔστῶντας με τὸ νὰ ἦσαι στρατιωτικὸς και καλῆς ψυχῆς ἄνθρωπος, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ φέρεσαι και σὰν ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπους ὁμοίους σου, ἂν ὅμως θέλῃς νὰ φέρνεσαι σὰν ἀγριάνθρωπος πρὸς ἄνθρώπους, τότε θὰ φερθοῦμε και μετὰ πρὸς ἔσένα ἀλλοιώτικα.

Σὲ μιλοῦμε με καλὸ τρόπο, ἂν θέλῃς νὰ σὲ μιλήσωμε και με κακὸ, ὅπως μιλάς σὺ εἴμαστε πρόθυμοι. Ὅπως θέλεις.

Ἀντιῆ, ἀντιῆ, μουσιῦ, καλὴ ἀντάμωσι. Σὺ καταλαβαίνεις τί σοῦ λέμε πιὸ.

Δικαιοσύνη.

Ἰσως ἀπὸ ἓνα χρόνον και τέσσερους μῆνους στέλνω σήμερα στοὺς ἐντιμους συνδρομητὰς μου νὰ με πληρώσουν και ἔσοι μὲν ἔχουν πληρωμένο τὸν πρῶτον χρόνον, ἂν θέλουν ἄς

πληρώσουν και τὸν δεύτερον ποὺ μὰς μπῆκε, ὅσοι δὲ δὲν θέλουν νὰ πληρώσουν καθόλου δὲν τοὺς βιάζω, οὔτε θὰ τοὺς γυρέψω ποτὲ τὴν συνδρομὴ τους, και ὅσοι θέλουν νὰ παραιτηθοῦν φτάνει νὰ τὸ δηλώσουν στοὺς διανομέας, και νὰ ἔχουν πεποιθῆσι ὅτι ἐγὼ μ' ὅλη τὴν φτώχεια μου ποτὲ δὲν θὰ καταδεχτῶ νὰ τοὺς γυρέψω πληρωμὴ, οὔτε θὰ θυμώσω ἂν μοῦ ποῦν στοὺς διανομέας, δὲν δεχομάστε πλέον τὸ φύλλο.

Μόνον μιὰ χάρι θὰ παρακαλέσω νὰ μοῦ κάνουν οἱ ἐντιμοὶ συνδρομηταὶ μου, νὰ δημοσιέψω τὰ ὀνόματά τους ὅσοι μὲν πληρώσαν, και ὅσοι δὲν με πληρώσαν και αὐτὸ μόνον και μόνον γιὰ νὰ δῆ ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ὅτι στὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν μου, ἐκτὸς ὅτι εἶναι ὅλοι γενναῖοι ἄνδρες, ἀλλὰ και ὅτι κανένα μπαγαπόντη δὲν ἔχω συνδρομητῆ.

Κύριε Ρόκο Χοῦδᾶ

και ὑπολογαγὲ κ. Κων. Δημπιριάδη ἓνας στρατιώτης πρὸ ὑπερασπιστήκατε δωρεὰν στὸ στρατοδικεῖο και ἀθωώθηκε, μοῦ εἶπε νὰ σὰς ξεφράξω τὴν ἀπεριόριστο και ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη του μέχρι τρίτου οὐρανοῦ. Λοιπὸν δεχτῆτε τὴν εὐγνωμοσύνη του τὴν ὁποῖαν σὰς ξεφράζει ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τοῦ Παληανθρώπου.